

Forfatter: Daugaard, Christen Sørensen

Titel: BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Daugaard, Christen Sørensen (1863-12-21)

Citation: Daugaard, Christen Sørensen: "BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Daugaard, Christen Sørensen (1863-12-21)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)*, Karl Sehønbergs Forlag., s. 309. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-003-shoot-L0022522300030136.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Chr. Sørensen til Laub.
Faaborg, 21. December 1863.*

— — Jeg skrev Dem et Brev til i Sommer, og haaber nok, at De har bekommet det. Og nu vil jeg endnu engang sende Dem min Tak for de smukke Prædikener (Advents og Juleprædikener af Hans Laub, udgivne 1863 af Biskop Laub]; jo tiere jeg læser dem, jo mere glad bliver jeg ved dem ; de kan give Glæde og Fred i Hjertet. Jeg har i denne Adventstid været i Kirken og hørt paa vores Præst. Jeg troer, at han gjør sin Flid, men han kan ikke gjøre Mage til dem ; men jeg vil ikke dadle ham, for jeg har læst, at hver Green af Jesus har sin Kraft, men ikke lige megen Saft; derfor maa man tage det i den bedste Mening. Nu vil jeg atter sende Dem min inderlige Tak for det smukke Billede, som De sendte mig. Jeg kan ikke optænke Noget, som jeg kan gjøre Dem glad med, ellers veed Gud, jeg gjerne vilde det. Jeg tænker tidt paa den Gang, jeg var hos Dem; da havde jeg ingen Længsel; da hørte jeg Dem i Kirken og i Deres eget Huus. Nu, da jeg drog fra Dem, da fik jeg mere at tænke paa, end jeg havde før, men det stod dog altid i mine Tanker, at jeg kunde ikke forglemme Dem og Deres gode Ord og den Flid, som s. 310 De gjorde Dem for at føre os paa Fredens Vei. Det stod, Gud skee Lov! altid for mig, at jeg maatte vide, at paa Dommens Dag kunde jeg ikke kaste Skylden paa Dem, for De viste os Veien baade i Ord og Gjerning, og forlod jeg den, saa vilde det komme paa mit eget Ansvar. Jeg kan ikke betale Dem den Godhed, De har beviist mig; men jeg beder min Gud, at han vil holde sin beskjærmende Haand over Dem og Deres ganske Huus. Jeg kan ikke Andet, og har altid været vis paa, at De altid har bedet for mig og vil fremdeles blive ved, saalænge Gud vil unde Dem Kræfter dertil. — Jeg kan lade Dem vide, at nu har vi 6 Kreaturer og 6 Faar. Hartkornet, vi har, er 1 Skp. 2 Fdk. ½ Album. Alting, vi har foretaget, er lykkedes vel; derfor kan vi sagtens være glade. Gud har gjort langt mere og bedre, end vi nogentid kunde ønske os; men om der engang skal komme Modgang, bede vi Gud, at han ikke vil lægge os større Byrder paa, end han selv vil give os Kraft til at bære. Nu hilses De paa det Venligste fra mig og min Kone Christine Jepsdatter og min Søn Jeppe Christensen, og jeg beder Dem at hilse alle Deres Børn fra os, og forglem ikke den glade Rine; det skriver jeg, for da jeg kjendte hende, da var hun altid glad. Jeg vil dog melde Dem et Par Ord om min Søn; saa vidt han er kommen, har vi havt megen Glæde af ham. Naar jeg tænker paa den Dag, da jeg reiste fra Dem, da er det for mig, som var det kun faa Dage siden, og nu er der dog snart henrunden 16 Aar. Dengang udbrød Krigen, og nu lader det til, at det skal begynde igjen. Tydsken truer med sin store Styrke, som han vil os opsluge; men Gud er mægtig i de Svage; og naar alle Danske vil falde Gud til Fode og ret af Hjertet anraabe ham om Hjælp, s. 311 saa skal han nok sende Hjælp, naar han finder det tjenligt. Lad dem kun true os; det skeer ikke uden Guds Tilladelse. Han er alle Herrernes Herre og Kongernes Konge; hvo som bygger paa ham, hans Huus skal staae, naar Alting falder. Det er mit Haab, min Trøst, min Styrke. Og nu ønsker jeg Dem et glædeligt Nytaar.

Christen Sørensen.